Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

30. aprill 2025 *

Apellatsioonkaebus – Dumping – Venemaalt pärit ammooniumnitraadi import – Lõplik dumpinguvastane tollimaks – Määruse (EL) 2016/1036 artikli 11 lõige 2 – Dumpinguvastaste meetmete aegumise läbivaatamise taotlus – Nimetatud sättes ette nähtud tähtaeg sellise taotluse esitamiseks – Tõendite piisavus – Pärast selle tähtaja möödumist esitatud teave

Liidetud kohtuasjades C-554/23 P ja C-568/23 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel vastavalt 4. ja 14. septembril 2023 esitatud kaks apellatsioonkaebust,

Fertilizers Europe, asukoht Brüssel (Belgia), esindajad: *advocaat* J. Beck ja *avocat* L. Ruessmann,

apellant kohtuasjas C-554/23 P,

teised menetlusosalised:

AO Nevinnomysskiy Azot, asukoht Nevinnomõssk (Venemaa),

AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK „Azot“, asukoht Novomoskovsk (Venemaa),

esindajad: *avocats* A. de Moncuit, E. Gergondet, N. Mizulin ja A. Nosowicz ning *advocaat* P. Vander Schueren,

hagejad esimeses kohtuastmes,

Euroopa Komisjon, esindajad: G. Luengo ja P. Němečková,

kostja esimeses kohtuastmes,

ja

Euroopa Komisjon, esindajad: G. Luengo ja P. Němečková,

apellant kohtuasjas C-568/23 P,

teised menetlusosalised:

* Kohtumenetluse keel: inglise.

AO Nevinnomysskiy Azot, asukoht Nevinnomõssk,

AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK „Azot“, asukoht Novomoskovsk,

esindajad: *avocats* A. de Moncuit, E. Gergondet, N. Mizulin ja A. Nosowicz ning *advocaat* P. Vander Schueren,

hagejad esimeses kohtuastmes,

Fertilizers Europe, asukoht Brüssel, esindajad: *advocaat* J. Beck ja *avocat* L. Ruessmann,

menetlusse astuja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja president C. Lycourgos, kohtunikud S. Rodin (ettekandja), N. Piçarra, O. Spineanu-Matei ja N. Fenger,

kohtujurist: L. Medina,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

olles 28. novembri 2024. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

kohtuotsuse

1 Fertilizers Europe ja Euroopa Komisjon paluvad oma vastavates apellatsioonkaebustes tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 5. juuli 2023. aasta kohtuotsuse Nevinnomysskiy Azot ja NAK „Azot“ *vs.* komisjon (T-126/21, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2023:376), millega Üldkohus tühistas komisjoni 15. detsembri 2020. aasta rakendusmääruse (EL) 2020/2100, millega kehtestatakse pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/1036 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist lõplik dumpinguvastane tollimaks Venemaalt pärit ammooniumnitraadi impordi suhtes (ELT 2020, L 425, lk 21; edaspidi „vaidlusalune määrus“).

Õiguslik raamistik

Vaidlusalune määrus

2 Vaidlusaluse määruse põhjenduses 20 on märgitud:

„Komisjon algatas aegumise läbivaatamise esialgse läbivaatamistaotluse alusel, mis esitati 21. juunil 2019 [edaspidi „esialgne läbivaatamistaotlus“] ja mida hiljem täiendati lisateabega (edaspidi [esialgne läbivaatamistaotlus ja lisateave] koos „konsolideeritud läbivaatamistaotlus“). Käesoleva aegumise läbivaatamise algatamise aluseks olev konsolideeritud läbivaatamistaotlus

lisati avalikku toimikusse ja tehti huvitatud isikutele konsulteerimise eesmärgil kättesaadavaks. Nagu on märgitud teate punktis 4.1, esitas taotluse esitaja oma [esialgses] läbivaatamistaotluses tõendid tegelikel omamaistel hindadel põhineva normaalväärtuse kohta ning arvutas normaalväärtuse ka juhuks, kui omamaiseid hindu ei peeta usaldusväärseks ja tavapärast kaubandustegevust kajastavaks. Kuna komisjon algatas aegumise läbivaatamise konsolideeritud läbivaatamistaotluse põhjal, on see, kas esialgsele [läbivaatamis]taotlusele lisati hinnangulised normaalväärtused, mis põhinevad asjaomases riigis tegelike omamaiste hindade kohta kättesaadaval teabel, ebaoluline.“

Määrus 2016/1036

3 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määruse (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta määrusega (EL) 2018/825 (ELT 2018, L 143, lk 1) (edaspidi „määrus 2016/1036“), artikli 1 „Põhimõtted“ lõikes 1 on ette nähtud:

„1. Dumpinguvastast tollimaksu võib kehtestada dumpingtoote suhtes, mille vabasse ringlusse lubamine [Euroopa L]iidus tekitab kahju.“

4 Määruse 2016/1036 artikli 2 lõigetes 1 ja 3 on sätestatud:

„1. Normaalväärtuse aluseks võetakse tavaliselt ekspordiriigi sõltumatute klientide poolt tavapärases kaubandustegevuses makstud või makstavad hinnad.

Kui ekspordiriigi eksportija ei tooda ega müü vaatlusalust toodet, võib normaalväärtuse kehtestada teiste müüjate või tootjate hindade alusel.

Hindu asjaosaliste vahel, kes teevad ilmset koostööd või on tõenäoliselt sõlminud kompensatsioonilepingu, ei või lugeda tavakaubanduslikeks ning neid võib normaalväärtuse määramisel kasutada ainult juhul, kui on vastatud nende sõltumatus.

Selleks et teha kindlaks, kas kaks osapoolt on üksteisega seotud, võib lähtuda komisjoni [24. novembri 2015. aasta] rakendusmääruse (EL) 2015/2447[, millega nähakse ette Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 952/2013 (millega kehtestatakse liidu tolliseadustik) sätete üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT 2015, L 343, lk 558),] artiklis 127 sätestatud üksteisega seotud osapoolte määratlusest.

[…]

3. Kui tavapärase kaubandustegevuse käigus toimuv samasuguse toote müük puudub või on ebapiisav või kui erilise turuolukorra tõttu ei ole võimalik seda nõuetekohaselt võrrelda, arvutatakse samasuguse toote normaalväärtus päritoluriigi tootmiskulude alusel, millele lisatakse põhjendatud müügi-, üld- ja halduskulud ning kasum, või tavapärase kaubandustegevuse käigus asjakohase kolmanda riigi suhtes kohaldatavate ekspordihindade alusel, tingimusel et kõnealused hinnad on tüüpilised.

Asjaomase toote puhul võib esimeses lõigus nimetatud eriliseks turuolukorraks lugeda muu hulgas olukorda, kus hinnad on kunstlikult madalad, eksisteerib märkimisväärne vahetuskaubandus või mittekaubanduslik töötlemiskord.“

5 Määruse 2016/1036 artikli 5 lõigetes 3 ja 9 on sätestatud:

„3. Komisjon uurib võimalikult põhjalikult kaebuses esitatud tõendite täpsust ja adekvaatsust, et kindlaks määrata, kas uurimise algatamiseks on piisavalt tõendeid.

[…]

9. Kui ilmneb, et menetluse algatamiseks on piisav hulk tõendusmaterjali, teeb komisjon seda 45 päeva jooksul pärast kaebuse esitamise kuupäeva ning avaldab teate *Euroopa Liidu Teatajas*. Kui tõendeid ei ole piisavalt, teatatakse sellest kaebuse esitajale 45 päeva jooksul alates kuupäevast, kui kaebus komisjonile esitati. Komisjon annab liikmesriikidele teavet kaebuse analüüsi kohta tavaliselt 21 päeva jooksul kaebuse esitamisest komisjonile.“

6 Määruse artikli 11 lõigetes 1, 2, 5 ja 6 on ette nähtud:

„1. Dumpinguvastane meede peab jääma jõusse üksnes nii kaua ja üksnes selles ulatuses, mis on vajalik, et avaldada vastutoimet kahju tekitavale dumpingule.

2. Lõplik dumpinguvastane meede aegub viie aasta möödudes selle kehtestamisest või viie aasta möödudes viimase läbivaatamise lõpetamise kuupäevast, mis hõlmas nii dumpingut kui ka kahju, kui läbivaatamisel ei otsustata, et selle kehtivuse lõppemisega võib tõenäoliselt kaasneda dumpingu või kahju jätkumine või kordumine. Aegumise läbivaatamine algatatakse komisjoni või liidu tootjate poolt või nende nimel tehtud taotluse põhjal ning meede jääb jõusse nimetatud läbivaatamise tulemuste selgumiseni.

Aegumise läbivaatamine algatatakse, kui taotlus sisaldab piisavalt tõendeid selle kohta, et meetmete kehtivuse lõppemisega võib tõenäoliselt kaasneda dumpingu ja kahju jätkumine või kordumine. Sellisele tõenäosusele võivad viidata näiteks tõendid dumpingu ja kahju jätkumise kohta või selle kohta, et kahju kõrvaldamine tuleneb osaliselt või tervikuna meetmete olemasolust, või selle kohta, et eksportijate olukord või turutingimused on sellised, et need osutavad edasise kahjustava dumpingu tõenäosusele, või selle kohta, et tooraine moonutused jätkuvad.

Käesoleva lõike alusel uurimist läbi viies antakse eksportijatele, importijatele, ekspordiriigi esindajatele ning liidu tootjatele võimalus läbivaatamistaotluses sätestatud küsimusi avardada, tagasi lükata või nende kohta arvamust avaldada, ning järeldusi tehes võetakse kohaselt arvesse kõiki asjakohaseid ja nõuetekohaselt dokumenteeritud tõendeid, mis on esitatud seoses küsimusega, kas meetmete kehtivuse lõppemine võib tõenäoliselt kaasa tuua dumpingu ja kahju jätkumise või kordumise, või on see ebatõenäoline.

Teade meetmete kehtivuse eelseisva lõppemise kohta avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas* kohasel ajal käesolevas lõikes määratud meetmete kohaldamisaja viimasel aastal. Seejärel on liidu tootjatel hiljemalt kolm kuud enne viieaastase tähtaja möödumist õigus esitada taotlus meetmete läbivaatamiseks vastavalt teisele lõigule. Samuti avaldatakse teade meetmete tegeliku lõppemise kohta käesoleva lõike alusel.

[…]

5. Käesoleva määruse asjakohaseid sätteid, mis käsitlevad uurimismenetlusi ja uurimiste läbiviimist, v.a tähtaegadega seotud sätted, kohaldatakse kõigi lõigete 2, 3 ja 4 kohaste läbivaatamiste suhtes.

Lõigete 2 ja 3 kohane läbivaatamine peab toimuma kiiresti ja tuleb tavaliselt lõpule viia 12 kuu jooksul alates läbivaatamise algatamise kuupäevast. Igal juhul tuleb kõik niisugused läbivaatamised lõpule viia 15 kuu jooksul alates läbivaatamise algatamisest.

Kõik lõike 4 kohased läbivaatamised tuleb igal juhul lõpule viia üheksa kuu jooksul alates algatamisest.

Kui lõike 2 kohane läbivaatamine algatatakse samal ajal, kui sama menetluse raames toimuv lõike 3 kohane läbivaatamine, viiakse lõike 3 kohane läbivaatamine lõpule samaks tähtajaks, nagu lõike 2 kohane läbivaatamine.

Kui uurimine ei ole teises, kolmandas ja neljandas lõigus nimetatud tähtaegadeks lõpetatud, siis:

– meetmete kehtivus lõpeb, kui tegu on lõike 2 kohase uurimisega,

– meetmete kehtivus lõpeb, kui lõigete 2 ja 3 kohaseid uurimisi on toimetatud paralleelselt, kui lõike 2 kohane uurimine algatati samal ajal kui lõike 3 kohane läbivaatamine toimus sama menetluse raames või kui niisugused läbivaatamised algatati samal ajal, või

– meetmed jäävad muutmata, kui tegu on lõigete 3 ja 4 kohaste uurimistega.

Teatis meetmete tegeliku kehtivuse lõppemise või edasise kohaldamise kohta käesoleva lõike kohaselt avaldatakse seejärel *Euroopa Liidu Teatajas*.

[…]

6. Käesoleva artikli kohased läbivaatamised algatab komisjon. Komisjon otsustab kooskõlas artikli 15 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega, kas algatada käesoleva artikli lõike 2 kohased läbivaatamised või mitte. Komisjo[n] annab liikmesriikidele teavet, kui ettevõtja või liikmesriik on esitanud taotluse, milles põhjendatakse käesoleva artikli lõigete 3 ja 4 kohase läbivaatamise algatamist ja komisjon on lõpetanud oma sellekohase analüüsi või kui komisjon on ise määranud kindlaks, et meetmete jätkuv kohaldamine tuleks läbi vaadata.

Kui läbivaatamised seda õigustavad, siis kooskõlas artikli 15 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega tunnistatakse meetmed kehtetuks või jäetakse need kehtima vastavalt käesoleva artikli lõikele 2 või tunnistatakse need kehtetuks, jäetakse kehtima või tehakse neisse muudatused vastavalt käesoleva artikli lõigetele 3 ja 4.

Kui meetmed tunnistatakse kehtetuks üksikeksportijate suhtes, ent mitte riigi suhtes tervikuna, jääb menetlus selliste eksportijate suhtes edasi kehtima ja nende puhul võib uurimise automaatselt uuesti algatada asjaomase riigi suhtes käesoleva artikli alusel teostatud läbivaatamise käigus.“

Vaidluse taust

7 Vaidluse faktilised asjaolud on esitatud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 2–13 ja käesolevate liidetud kohtuasjade tarvis võib need kokku võtta järgmiselt.

8 AO Nevinnomysskiy Azot ja AO Novomoskovskaya Aktsionernaya Kompania NAK „Azot“ (edaspidi koos „äriühingud „Azot““) on Venemaal asuvad ammooniumnitraadi tootjad ja eksportijad. Neile kohaldatakse selliste äriühingutena nõukogu 16. augusti 1995. aasta määrust (EÜ) nr 2022/95, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Venemaalt pärit ammooniumnitraadi impordi suhtes (EÜT 1995, L 198, lk 1).

9 Pärast asjaomaste meetmete esimest aegumise läbivaatamist ja esimest vahepealset läbivaatamist jäeti nõukogu 15. aprilli 2002. aasta määrusega (EÜ) nr 658/2002, millega Venemaalt pärineva ammooniumnitraadi impordi suhtes kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks (EÜT 2002, L 102, lk 1; ELT eriväljaanne 11/41, lk 67), Venemaalt pärit ammooniumnitraadi impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks kehtima. Pärast nende meetmete teist aegumise läbivaatamist ja teist osalist vahepealset läbivaatamist jäeti need meetmed kehtima nõukogu 8. juuli 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 661/2008, millega kehtestatakse pärast määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist ja artikli 11 lõike 3 kohast osalist vahepealset läbivaatamist lõplik dumpinguvastane tollimaks Venemaalt pärit ammooniumnitraadi impordi suhtes (ELT 2008, L 185, lk 1). Pärast nimetatud meetmete kolmandat aegumise läbivaatamist jättis komisjon need kehtima 23. septembri 2014. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 999/2014, millega kehtestatakse pärast nõukogu määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõike 2 kohast aegumise läbivaatamist Venemaalt pärit ammooniumnitraadi impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT 2014, L 280, lk 19). Pärast vahepealset läbivaatamist ja vastavalt määruse 2016/1036 artikli 11 lõikele 3 võttis komisjon vastu 14. novembri 2018. aasta rakendusmääruse (EL) 2018/1722, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/1036 artikli 11 lõike 3 kohase vahepealse läbivaatamise alusel rakendusmäärust (EL) nr 999/2014, millega kehtestatakse Venemaalt pärit ammooniumnitraadi impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT 2018, L 287, lk 3).

10 Kogu selle ajavahemiku jooksul, mil need läbivaatamismenetlused toimusid, kohaldati äriühingute „Azot“ suhtes dumpinguvastast tollimaksu ja seda kogu Venemaa territooriumil.

11 Fertilizers Europe, kes on Euroopa väetisetootjate liit, esitas 21. juunil 2019 komisjonile määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 2 alusel asjaomaste dumpinguvastaste meetmete aegumise läbivaatamise esialgse taotluse. Fertilizers Europe väitis taotluses, et on olemas tõendid, et nende meetmete aegumisega võib tõenäoliselt kaasneda dumpingu jätkumine. Ta tugines selles suhtes ekspordihinna ja arvestusliku normaalväärtuse võrdlusele.

12 Vastuseks sellele taotlusele palus komisjon Fertilizers Europe'il esitada lisateabe oma esialgse läbivaatamistaotluse täiendamiseks ja selgitamiseks (edaspidi „lisateave“). Fertilizers Europe esitas 20. augustil 2019 lisateabe, mis lisati konsolideeritud läbivaatamistaotlusse ning mis tugines normaalväärtusele, mis põhines tegelikel hindadel Venemaa siseturul.

13 Komisjon avaldas 23. septembril 2019 teate Venemaalt pärit ammooniumnitraadi impordi suhtes kohaldatavate dumpinguvastaste meetmete aegumise läbivaatamise algatamise kohta (ELT 2019, C 318, lk 6), leides, et aegumise läbivaatamise algatamiseks ja uurimise läbiviimiseks on piisavalt tõendeid.

14 Uurimise tulemusel jõudis komisjon järeldusele, et dumpinguvastaste meetmete aegumise korral on dumpingu ja kahju kordumine tõenäoline. Järelikult pikendas ta vaidlusaluse määruse vastuvõtmisega neid meetmeid viieks aastaks.

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

15 Üldkohtule esitatud hagis palusid äriühingud „Azot“ vaidlusaluse määruse tühistada. Nad põhjendasid hagi üheainsa väitega, milles nad väitsid sisuliselt seda, et rikutud on määruse 2016/1036 artikli 11 lõikeid 2 ja 5 ning artikli 5 lõiget 3, kuna komisjon algatas ekslikult Venemaalt pärit ammooniumnitraadi impordi suhtes kohaldatavate dumpinguvastaste meetmete aegumise läbivaatamise menetluse, kuigi selleks ei olnud piisavaid tõendeid.

16 Mis puudutab läbivaatamistaotluse sisule kohaldatavaid õiguslikke kriteeriume, siis tõdes Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 65–67 esimesena, et „[määruse 2016/1036] artikli 11 lõike 2 grammatilisest tõlgendamisest tuleneb […], et läbivaatamise taotlus, mis tuleb esitada liidu tootjate poolt või nende nimel hiljemalt kolm kuud enne viieaastase tähtaja möödumist, mille lõppedes dumpinguvastased meetmed lõppevad [edaspidi „õigusaktis ettenähtud tähtaeg“], peab sisaldama piisavalt tõendeid selle kohta, et meetmete aegumisega võib tõenäoliselt kaasneda dumpingu ja kahju jätkumine või kordumine“, kuna selle sätte neljandas lõigus, milles on kehtestatud see õigusaktis ettenähtud tähtaeg, mille jooksul tuleb nimetatud taotlus esitada, on sõnaselgelt viidatud artikli 11 lõike 2 teisele lõigule, milles on täpsustatud tingimused, mis kehtivad läbivaatamist võimaldava taotluse sisule.

17 Teisena leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 69 ja 70, et taolist tõlgendust on vaja selleks, et teha kindlaks, et õigusaktis ettenähtud tähtaja jooksul komisjonile edastatud tõendid on piisavad tõendamaks, et asjaomaste dumpinguvastaste meetmete aegumise korral on dumpingu ja kahju jätkumine või kordumine tõenäoline. Ta asus seega seisukohale, et õigusaktis ettenähtud tähtaja kehtestamine aitab kaasa õiguslike olukordade kindluse tagamisele, võimaldades turul tegutsevatel ettevõtjatel õigeaegselt teada, kas dumpinguvastased meetmed jäävad kehtima, ning komisjonil saada tarviliku tähtaja selleks, et hinnata tõendeid, mis sisalduvad läbivaatamistaotluses, ja veenduda nende piisavuses ja asjakohasuses, et vältida dumpinguvastase meetme põhjendamatut kehtima jäämist pärast määratud aja möödumist.

18 Kolmandana otsustas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 71–74, et liidu tootjatel on võimalik esitada pärast õigusaktis ettenähtud tähtaega ja asjaomaste dumpinguvastaste meetmete aegumisele eelneva kolme kuu jooksul täiendavat teavet määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 2 alusel ning komisjon võib nende kolme kuu jooksul saada või taotleda lisatäpsustusi, mis täiendavad või kinnitavad neid piisavaid tõendeid, mis on esitatud enne õigusaktis ettenähtud tähtaja möödumist, ja selle lõpptulemuseks on konsolideeritud läbivaatamistaotlus, ilma et selline täiendav teave saaks siiski endast kujutada uusi argumente ja asendada õigusaktis ettenähtud tähtaja jooksul esitatud läbivaatamistaotlust või korvata selles sisalduvate tõendite ebapiisavust.

19 Neljandana analüüsis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 78–101 komisjoni argumenti, et tal on määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 5 alusel õigus kohaldada selle määruse artikli 5 lõikeid 3 ja 9, mis reguleerivad esialgset uurimismenetlust, ja lükkas selle tagasi.

20 Nende kaalutluste põhjal jõudis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 104 järeldusele, et komisjon rikkus õigusnormi, kui ta kinnitas vaidlusaluse määruse põhjenduses 20, et on ebaoluline, et esialgset läbivaatamistaotlust täiendati lisateabega, ning et konsolideeritud läbivaatamistaotluse alusel sai läbivaatamise algatamist põhjendada.

21 Esialgses läbivaatamistaotluses sisalduvate tõendite piisavuse ning lisateabe laadi kohta otsustas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 105 ja 140 esiteks, et teavet, mida komisjon sai pärast õigusaktis ettenähtud tähtaega, ei tule pidada mitte nende tõendite pelgaks selgitamiseks, vaid tegemist on uute tõenditega ning teiseks, et vaidlusalusest määrusest nähtub, et komisjon leidis, et esialgses läbivaatamistaotluses sisalduvad tõendid ei olnud asjaomaste dumpinguvastaste meetmete läbivaatamiseks piisavad.

22 Seetõttu järeldas Üldkohus sama kohtuotsuse punktis 142, et vaidlusalune määrus tuleb tühistada, ilma et oleks vaja analüüsida teisi äriühingute „Azot“ esitatud etteheiteid.

Apellatsioonimenetluse poolte nõuded ja menetlus Euroopa Kohtus

23 Fertilizers Europe palub kohtuasjas C-554/23 P esitatud apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:

– tunnistada apellatsioonkaebus vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

– tühistada vaidlustatud kohtuotsus ja jätta esimeses kohtuastmes esitatud ülejäänud nõuded rahuldamata;

– mõista tema käesoleva apellatsioonimenetluse ja Üldkohtu menetlusega seotud kohtukulud välja äriühingutelt „Azot“.

24 Komisjon palub kohtuasjas C-568/23 P esitatud apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:

– tühistada vaidlustatud kohtuotsus ja jätta esimeses kohtuastmes esitatud nõuded ülejäänud osas rahuldamata;

– mõista esimese kohtuastme ja apellatsioonimenetluse kohtukulud välja äriühingutelt „Azot“.

25 Euroopa Kohtu presidendi 9. oktoobri 2023. aasta otsusega liideti kohtuasjad C-554/23 P ja C-568/23 P kirjaliku ja suulise menetluse ning kohtuotsuse huvides.

26 Äriühingud „Azot“ paluvad Euroopa Kohtul:

– jätta apellatsioonkaebused tervikuna rahuldamata ja vaidlustatud kohtuotsus muutmata;

– teise võimalusena saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse kohtuasja lahendamiseks kooskõlas Euroopa Kohtu otsusega;

– mõista komisjonilt ja Fertilizers Europe'ilt välja kohtukulud, mida need äriühingud on kandnud käesolevas apellatsioonimenetluses ja Üldkohtu menetluses.

Apellatsioonkaebused

27 Fertilizers Europe ja komisjon esitavad oma apellatsioonkaebuste põhjendamiseks vastavalt neli ja kaks väidet.

28 Fertilizers Europe'i esimene ja teine väide ning komisjoni esimene väide puudutavad seda, et Üldkohus on määruse 2016/1036 artikli 11 tõlgendamisel rikkunud õigusnormi, samas kui Fertilizers Europe'i kolmas ja neljas väide ning komisjoni teine väide, mis on esitatud teise võimalusena, käsitlevad seda, et Üldkohus on artikli 11 kohaldamisel rikkunud õigusnormi ning faktilisi asjaolusid ja tõendeid on moonutatud.

Esimene ja teine väide kohtuasjas C-554/23 P ning esimene väide kohtuasjas C-568/23 P

Poolte argumendid

29 Fertilizers Europe väidab oma esimeses ja teises väites ning komisjon oma esimeses väites sisuliselt, et Üldkohus rikkus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 65–67 ja 71–104 õigusnormi, kui ta tõlgendas määruse 2016/1036 artikli 11 lõiget 2 koostoimes selle määruse artikli 5 lõigetega 3 ja 9 nii, et komisjon saab siis, kui ta analüüsib, kas on piisavaid tõendeid aeguvate dumpinguvastaste meetmete läbivaatamiseks, tugineda üksnes läbivaatamistaotlusele, mille liidu tootjad on esitanud õigusaktis ettenähtud tähtaja jooksul, mis on sätestatud määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 2 neljandas lõigus, ja mida on äärmisel juhul täiendatud teabega, mis üksnes kinnitab läbivaatamistaotluses esitatud tõendeid.

30 Mis esimesena puudutab määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 2 grammatilist tõlgendamist, siis Fertilizers Europe leiab vastupidi sellele, mida otsustas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 65–67, et artikli 11 lõike 2 teise ja neljanda lõigu sõnastusest ei tulene tingimata, et läbivaatamistaotlus, mis on esitatud õigusaktis ettenähtud tähtaja jooksul, peab juba sisaldama piisavalt tõendeid selleks, et põhjendada asjaomaste dumpinguvastaste meetmete aegumise läbivaatamist.

31 Komisjon on arvamusel, et määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 2 neljas lõik ei ütle midagi selle kohta, kas komisjon peab tõendite hindamisel piirduma nendega, mis on esitatud õigusaktis ettenähtud tähtaja jooksul. Vastupidi sellele, mida leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses, ei saa selles sättes sisalduvast väljendist „vastavalt teisele lõigule“ eelkõige järeldada, et komisjon on kohustatud kontrollima nende tõendite piisavust, mis põhjendavad läbivaatamise algatamist või mitte, üksnes õigusaktis ettenähtud tähtaja jooksul esitatud taotluse alusel. Lisaks on artikli 11 lõike 2 teises lõigus vaid ette nähtud õiguslik kriteerium, mis on nõutav selleks, et komisjon saaks algatada asjaomaste dumpinguvastaste meetmete aegumise läbivaatamise, piiramata otseselt või kaudselt üldist pädevust, mis komisjonil on, kui ta hindab sellise läbivaatamise põhjendatust.

32 Teisena väidab Fertilizers Europe seoses määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 2 neljanda lõigu kontekstiga, et ükski selle määruse säte ei mõjuta komisjoni ulatuslikku kaalutlusõigust ühise kaubanduspoliitika valdkonnas.

33 Komisjon kinnitab, et määrusest 2016/1036 varasematest dumpinguvastastest määrustest tuleneb, et tema kohustus teha kindlaks, kas kaebus või taotlus sisaldab piisavalt tõendeid, et õigustada vastavalt esialgse uurimise või läbivaatamismenetluse algatamist, ei sõltu tähtaja järgimisest ning et esimesena nimetatud määrusega ei ole selles suhtes tehtud ühtegi muudatust.

34 Lisaks rõhutavad apellandid, et määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 2 esimese lõigu kohaselt on komisjonil õigus algatada dumpinguvastaste meetmete aegumise läbivaatamine omal algatusel.

35 Apellandid on samuti seisukohal, et määruse 2016/1036 artikli 5 lõigetes 3 ja 9 koostoimes selle määruse artikli 11 lõikega 5 on määruse artikli 11 lõike 2 alusel esitatud läbivaatamistaotluste jaoks kehtestatud puuduste kõrvaldamise menetlus, mis võimaldab esitada täiendavaid ja uusi tõendeid pärast õigusaktis ettenähtud tähtaja möödumist.

36 Kolmandana väidab Fertilizers Europe, et tõlgendus, mille Üldkohus andis kõnealuse määruse artikli 11 lõikele 2, seab ohtu liidu tootmisharu toimetulekuvahendid ja on seega vastuolus määruse 2016/1036 eesmärgiga kaitsta liidu tootmisharu ebaausa impordi eest kolmandatest riikidest. See tõlgendus viiks ka selleni, et rikutakse liidu tootjate menetlusõigusi, nimelt õiguskindluse põhimõtet ja kaitseõiguste järgimist nende esitatud läbivaatamistaotluse hindamisel, kuna vajalike tõendite üksikasjalikkus varieerub sõltuvalt eri kohtuasjadest ja faktilistest asjaoludest.

37 Lisaks on määruses 2016/1036 ette nähtud lõplike dumpinguvastaste meetmete aegumise läbivaatamise menetluse eesmärk tagada, et asjaomaste dumpinguvastaste meetmete kehtima jäämine oleks nõuetekohaselt põhjendatud nende läbivaatamise käigus kogutud teabe, mitte üksnes läbivaatamistaotluse alusel. Seega oleks määruse artikli 11 lõige 2 loogiline ja hea halduse põhimõttega kooskõlas, kui tõendite piisavust hinnataks läbivaatamise algatamise hetkel, ilma et tõendeid peaks esitama konkreetse tähtaja jooksul.

38 Komisjon on seisukohal, et Üldkohus leidis õigesti, et õigusaktis ettenähtud tähtaja eesmärk on anda liidu tootjatele suuniseid selle kuupäeva kohta, millal tuleb läbivaatamistaotlus esitada, et saaks nõuetekohaselt korraldada kas asjaomaste dumpinguvastaste meetmete lõpetamist või nende aegumise läbivaatamise algatamist ning teavitada sellest huvitatud isikuid. Võttes siiski arvesse asjaolu, et nimetatud määrus näeb selleks, et komisjon saaks otsustada, kas läbivaatamistaotluses esitatud tõendid on piisavad, ette pikemad tähtajad, kui on määruses ette nähtud selleks, et komisjon saaks teha otsuse kaebuse kohta, mille eesmärk on algatada esialgne uurimine, oleks Üldkohus pidanud sellest järeldama, et piisavuse hindamiseks peaksid komisjonil olema vähemalt samad volitused, mis tal on taolises kaebuses sisalduvate tõendite piisavuse hindamiseks.

39 Komisjon leiab, et vastupidi sellele, mida tuvastas Üldkohus, ei saa see eesmärk olla tagada liidu turul tegutsevatele ettevõtjatele õiguskindlus, kuna ühelegi huvitatud isikule ei edastata liidu tootjate esitatud läbivaatamistaotlust ega teavitata neid asjaolust, et selline taotlus on esitatud, enne kui komisjon avaldab teate asjaomaste dumpinguvastaste meetmete aegumise läbivaatamise algatamise kohta.

40 Äriühingud „Azot“ väidavad vastu, et Üldkohtul oli õigus, kui ta leidis, et määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 2 teise ja neljanda lõigu grammatilisest ja konteksti tõlgendamisest tuleneb, et dumpinguvastaste meetmete aegumise läbivaatamise taotlus peab hiljemalt õigusaktis ettenähtud tähtaja möödumise kuupäeval sisaldama piisavaid tõendeid, et õigustada sellise läbivaatamise algatamist.

41 Need äriühingud väidavad sisuliselt esimesena, et Üldkohus tõlgendas määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 2 sõnastust ja selle sätte konteksti õigesti. Täpsemalt reguleerib liidu tootjate õigust esitada läbivaatamistaotlus selle sätte neljas lõik, mis viitab artikli 11 lõike 2 teisele lõigule. Nimetatud äriühingud leiavad, et läbivaatamistaotlus, mis tuleb esitada enne õigusaktis

ettenähtud tähtaja möödumist, peab esiteks sisaldama piisavalt tõendeid ja teiseks viitama kahjustava dumpingu tõenäosusele. See tähtaeg on piisav, et võimaldada tootjatel koguda asjakohaseid tõendeid ja komisjonil neid põhjalikult hinnata, vältides samas dumpinguvastaste meetmete põhjendamatut kehtima jäämist liiga pika aja jooksul. Äriühingud leiavad, et kui liidu seadusandja oleks soovinud nende tootjate kohustusi piirata, oleks ta seda sõnaselgelt teinud.

42 Teisena väidavad äriühingud „Azot“, et kuigi määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 2 teises lõigus ei ole täpsustatud, millal peavad liidu tootjad läbivaatamistaotluse raames esitama piisavalt tõendeid, ei saa seda sätet tõlgendada eraldi artikli 11 lõike 2 neljandast lõigust, milles on just selleks tähtaeg ette nähtud.

43 Kolmandana väidavad äriühingud „Azot“, et Üldkohtu määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 2 tõlgendus austab kõigi huvitatud isikute õigusi ega piira seega komisjoni kohustusi ja pädevust, kellel – eeldusel, et menetlustähtaegu on järgitud – on pädevus hinnata läbivaatamistaotluses sisalduvate tõendite piisavust. Selles kontekstis ei saa komisjon siiski tugineda normidele, mis reguleerivad muud liiki läbivaatamisi või uurimisi või volitusi, mis võimaldavad tal tegutseda omal algatusel, ning see institutsioon peab järgima nii asjakohaseid menetlusnorme kui ka liidu üldpõhimõtteid, mistõttu ta ei peaks püüdma korvata liidu tootjate poolt läbivaatamistaotluses esitatud tõendite ebapiisavust.

Euroopa Kohtu hinnang

44 Fertilizers Europe’i esimene ja teine väide ning komisjoni esimene väide on esitatud vaidlustatud kohtuotsuse punktide 65–104 kohta. Nendes punktides tõlgendas Üldkohus määruse 2016/1036 artikli 11 lõiget 2 nii, et see ei võimalda komisjonil teha otsust dumpinguvastaste meetme läbivaatamise taotluse kohta, tuginedes uutele tõenditele, mille liidu tootjad on komisjoni taotlusel esitanud vähem kui kolm kuud enne meetmete aegumist, välja arvatud nende tootjate esitatud täiendav teave, mis piirdub läbivaatamistaotluses sisalduvate tõendite täiendamise või kinnitamisega. Nagu on meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 20, järeldas Üldkohus sellest tõlgendusest, et komisjon oleks pidanud omistama tähtsust asjaolule, et esialgset läbivaatamistaotlust täiendati lisateabega ja et asjaomaste dumpinguvastaste meetmete läbivaatamise algatamist ei saa põhjendada konsolideeritud läbivaatamistaotluse alusel.

45 Selleks, et otsustada, kas Üldkohtu poolt artikli 11 lõikele 2 antud tõlgendusega on rikutud õigusnormi, nagu väidavad apellandid, olgu meenutatud, et vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikale tuleb liidu akti sätteid tõlgendada, võttes arvesse mitte ainult sätete sõnastust, vaid ka konteksti ning selle õigusaktiga taotletavaid eesmärke, mille osa sätted on (28. novembri 2024. aasta kohtuotsus Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics ja Jushi Egypt for Fiberglass Industry *vs.* komisjon, C-269/23 P ja C-272/23 P, EU:C:2024:984, punkt 69 ja seal viidatud kohtupraktika).

46 Mis esimesena puutub asjaomaste sätete sõnastusse, siis tuleb meenutada, et määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 2 teise lõigu esimeses lauses on ette nähtud, et „[a]egumise läbivaatamine algatatakse, kui taotlus sisaldab piisavalt tõendeid selle kohta, et meetmete kehtivuse lõppemisega võib tõenäoliselt kaasneda dumpingu ja kahju jätkumine või kordumine“.

47 Lisaks on määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 2 neljanda lõigu teises lauses sätestatud, et liidu tootjatel on hiljemalt kolm kuud enne asjaomaste dumpinguvastaste meetmete aegumise kuupäeva õigus esitada taotlus meetmete läbivaatamiseks „vastavalt [artikli 11 lõike 2] teisele lõigule“.

48 Käesoleva kohtuotsuse punktides 46 ja 47 mainitud sätetest koostoimes tuleneb, et komisjon on kohustatud dumpinguvastased meetmed läbi vaatamata, kui läbivaatamistaotlus esiteks sisaldab vastavalt määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 2 teise lõigu esimesele lausele piisavalt tõendeid selle kohta, et asjaomaste dumpinguvastaste meetmete aegumisega võib tõenäoliselt kaasneda dumpingu ja kahju jätkumine või kordumine, ning teiseks on läbivaatamistaotlus esitatud kolm kuud enne nende meetmete aegumise kuupäeva.

49 Seevastu ei tulene nendest sätetest koostoimes ühtegi nõuet, mis piiraks komisjoni õigust algatada selline läbivaatamine.

50 Eelkõige ei saa sellist piirangut otseselt tuletada määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 2 neljandas lõigus esitatud täpsustusest, mille kohaselt on liidu tootjatel õigus esitada läbivaatamistaotlus „vastavalt teisele lõigule“, kuna selle määruse artikli 11 lõike 2 teise lõigu tekst piirdub sellega, et on kehtestatud komisjoni kohustus algatada teatud olukordades läbivaatamine ja toodud näiteid tõenditest, mis võivad olla selles suhtes asjakohased.

51 Lisaks, nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 40, siis kuna artikli 11 lõike 2 teises lõigus sätestatud tõendite piisavuse kriteerium on komisjonile siduv üksnes läbivaatamise algatamise otsuse tegemisel, ei saa sama artikli 11 lõike 2 neljandas lõigus sisalduvat viidet sellele sättele mõista nii, et see tähendab, et liidu tootjad on kohustatud esitama sellised tõendid õigusaktis ettenähtud tähtaja jooksul.

52 Sellest järeldub, et vastupidi sellele, mida otsustas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 65–67, ei saa määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 2 sõnastust tõlgendada nii, et see näitab ühemõtteliselt, et komisjoni volituste kitsendav käsitlus, millest Üldkohus selles kohtuotsuses lähtus, on põhjendatud.

53 Teisena tuleb seoses määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 2 teise lõigu esimese lause ja artikli 11 lõike 2 neljanda lõigu teise lause kontekstiga arvesse võtta artikli 11 lõiget 1 ja lõiget 2 tervikuna, nagu kohtujurist oma ettepaneku punktides 44–50 sisuliselt märkis.

54 Määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 1 kohaselt peab dumpinguvastane meede jääma jõusse üksnes nii kaua ja üksnes selles ulatuses, mis on vajalik, et avaldada vastutoimet kahju tekitavale dumpingule. Peale selle tuleneb artikli 11 lõike 2 kolmandast lõigust, et komisjoni läbiviidud läbivaatamise uurimise järeldusi tehes tuleb võtta arvesse kõiki asjakohaseid ja nõuetekohaselt dokumenteeritud tõendeid, mis on esitatud seoses küsimusega, kas asjaomaste dumpinguvastaste meetmete kehtivuse lõppemine võib tõenäoliselt kaasa tuua dumpingu ja kahju jätkumise või kordumise või on see ebatõenäoline.

55 Nendest kahest sättest koostoimes nähtub, et komisjon on kohustatud läbivaatamismenetluses arvesse võtma kõiki eelmises punktis nimetatud tõendeid, ilma et tähtaeg, mille jooksul need tõendid talle kättesaadavaks tehti, oleks määrava tähtsusega. Liidu seadusandja on seega kehtestanud üldnormi, mille eesmärk on tagada, et läbivaatamismenetluse tulemus oleks kooskõlas määruse 2016/1036 artikli 11 lõikes 1 sätestatud põhimõttega. Nagu aga kohtujurist oma ettepaneku punktis 49 rõhutas, oleks liidu seadusandja tehtud valiku ulatus oluliselt piiratud, kui tuleks asuda seisukohale, et läbivaatamismenetluse esialgses etapis on komisjon vastupidi kohustatud puhtalt ajalise kriteeriumi alusel tagasi lükkama tõendid, mis on tehtud kättesaadavaks.

56 Määruse artikli 11 lõike 2 esimese lõigu teises lauses on ette nähtud, et „[a]egumise läbivaatamine algatatakse komisjoni või liidu tootjate poolt või nende nimel tehtud taotluse põhjal ning meede jääb jõusse nimetatud läbivaatamise tulemuste selgumiseni“. Seega on komisjonil õigus algatada dumpinguvastaste meetmete läbivaatamine olenemata sellest, kas liidu tootjad on esitanud läbivaatamistaotluse, ja seda mis tahes kuupäeval enne nende meetmete aegumist. Järelikult, kui asuda seisukohale, et komisjonile on läbivaatamistaotluse üle otsustamisel siduvad selles taotluses sisalduvad tõendid, mis on esitatud kolm kuud enne nimetatud meetmete aegumise kuupäeva, võib see sundida komisjoni juhul, kui tal on uusimaid tõendeid, selle taotluse tagasi lükkama, isegi kui ta võib ikkagi otsustada, et ta algatab läbivaatamismenetluse omal algatusel. Selline tulemus võib kahjustada läbiviidavate menetluste tõhusust, muutmata samas nende tulemust.

57 Kolmandana tuleb määruse 2016/1036 eesmärgi kohta märkida, et määruse artikli 1 „Põhimõtted“ lõikes 1 on sätestatud, et „[d]umpinguvastast tollimaksu võib kehtestada dumpingtoote suhtes, mille vabasse ringlusse lubamine liidus tekitab kahju“. Komisjoni võime tagada selle eesmärgi täielik saavutamine muutuks siiski juhul, kui – nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses leidis – selleks, et otsustada, kas algatada dumpinguvastaste meetmete läbivaatamine, ei saaks see institutsioon enne nende meetmete aegumise kuupäeva võtta arvesse kõiki tõendeid, mis on seotud küsimusega, kas nende meetmete kehtivuse lõppemine võib tõenäoliselt kaasa tuua dumpingu ja kahju jätkumise või kordumise või on see ebatõenäoline.

58 Lisaks tuleb märkida, et vastupidi sellele, mida leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 70, ja nagu väidab komisjon, ei ole määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 2 neljanda lõigu teise lause eesmärk võimaldada turul tegutsevatel ettevõtjatel õigeaegselt teada, kas dumpinguvastased meetmed võivad jääda kehtima. Esiteks, nagu komisjon oma apellatsioonkaebuses rõhutab, ei edastata läbivaatamistaotlust ühelegi huvitatud isikule enne läbivaatamise uurimise algatamise teate avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*. Teiseks, nagu on tõdetud käesoleva kohtuotsuse punktis 56, on komisjon pädev algatama dumpinguvastaste meetmete läbivaatamise olenemata sellest, kas liidu tootjad on esitanud läbivaatamistaotluse, ja seda mis tahes kuupäeval enne nende meetmete aegumist.

59 Seevastu ei ole vaidlust selle üle, et Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 70 õigesti, et läbivaatamistaotluse esitamiseks õigusaktis ettenähtud tähtajal, mis on sätestatud määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 2 neljanda lõigu teises lauses, on eelkõige eesmärgiks anda komisjonile piisavalt aega taotluses sisalduvate tõendite hindamiseks ning selles veendumiseks, et need tõendid on piisavad ja asjakohased, vältimaks dumpinguvastase meetme põhjendamatut kehtima jäämist pärast määratud aja möödumist.

60 Komisjoni õigus koguda või taotleda täiendavaid tõendeid – kui ta seda vajalikuks peab – vähem kui kolm kuud enne dumpinguvastaste meetmete aegumist ei kahjusta aga määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 2 neljanda lõigu teise lause eesmärgi – mida on kirjeldatud käesoleva kohtuotsuse eelmises punktis – saavutamist, kuna sellise õiguse olemasolu ei tähenda, et läbivaatamistaotluse esitajal on õigus oma taotlust pärast õigusaktis ettenähtud tähtaja möödumist spontaanselt täiendada või esitada selline taotlus pärast selle tähtaja möödumist. Seega on selge, et Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 77 ekslikult, et tõlgendus, mille komisjon vaidlusaluses määruses sellele sättele andis, muudaks selle sätte sisutühjaks, muutes selles ette nähtud õigusliku kohustuse esemetuks.

61 Eeltoodust tuleneb – ilma et oleks vaja võtta seisukohta volituste kohta, mis komisjonil võib olla määruse 2016/1036 artikli 5 alusel –, et määruse artikli 11 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et komisjonil on õigus võtta arvesse tõendeid, mille liidu tootjad on tema taotlusel esitanud kolme kuu jooksul enne dumpinguvastaste meetmete aegumist, et otsustada, kas need dumpinguvastased meetmed tuleb läbi vaadata.

62 Järelikult on Üldkohus rikkunud õigusnormi, kui ta otsustas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 104, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui ta kinnitas vaidlusaluse määruse põhjenduses 20, et on ebaoluline, et esialgset läbivaatamistaotlust täiendati lisateabega, ning et konsolideeritud läbivaatamistaotluse alusel sai läbivaatamise algatamist põhjendada.

63 Kõiki eeltoodud põhjendusi arvestades tuleb nõustuda esimese ja teise väitega kohtuasjas C-554/23 P ning esimese väitega kohtuasjas C-568/23 P. Kuna Üldkohtu poolt õigusnormi rikkumine määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 2 tõlgendamisel on piisav, et võtta vaidlustatud kohtuotsuse resolutsioonilt alus, siis tuleb see kohtuotsus tühistada, ilma et oleks vaja analüüsida kolmandat ja neljandat väidet kohtuasjas C-554/23 P ning teist väidet kohtuasjas C-568/23 P.

Üldkohtule esitatud hagi

64 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõigu teise lause kohaselt võib Euroopa Kohus teha Üldkohtu otsuse tühistamise korral asja suhtes ise lõpliku kohtuotsuse, kui menetlusstaadium seda lubab.

65 Käesoleval juhul see nii ei ole.

66 Üldkohus ei analüüsinud hagi esimeses väites esitatud etteheidet, mille kohaselt leidis komisjon vaidlusaluses määruses ekslikult, et konsolideeritud läbivaatamistaotlus sisaldas piisavaid tõendeid dumpingu jätkumise tõenäosuse kohta asjaomaste dumpinguvastaste meetmete aegumise korral.

67 Kuna selle etteheite analüüsimine eeldab keeruliste faktiliste hinnangute andmist, mille jaoks Euroopa Kohtul puuduvad vajalikud faktilised asjaolud, siis ei luba menetlusstaadium asja suhtes lõplikku kohtuotsust teha ning seega tuleb kohtuasi saata tagasi Üldkohtusse.

Kohtukulud

68 Kuna kohtuasi saadetakse tagasi Üldkohtusse, tuleb apellatsioonimenetlusega seotud kulude kandmine otsustada edaspidi.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

1. **Tühistada 5. juuli 2023. aasta kohtuotsus Nevinnomysskiy Azot ja NAK „Azot“ *vs.* komisjon (T-126/21, EU:T:2023:376).**

2. **Saata kohtuasi tagasi Euroopa Liidu Üldkohtusse.**

3. **Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.**

Allkirjad